

dansk arbejdsmarked i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, så eventuel udenlandsk arbejdskraft ikke risikerer at blive underbetalt og udnyttet til skade for danske lønmodtagere. Det vil vi derfor i de igangværende forhandlinger med regeringen løse inden udvidelsen den 1. maj 2004. Med hensyn til det sociale velfærdssystem vil vi ligeledes tage hånd om eventuelle særskilte problemer i forbindelse med EU-udvidelsen, så de ikke skader muligheden for den frie bevægelighed.

Spørgsmålet om legal arbejdskraft fra Øst- og Centraleuropa må ikke sammenblandes med spørgsmålet om illegal arbejdskraft, som skal bekæmpes målrettet af politiet, retsmyndighederne og arbejdsmarkedets parter. Socialdemokraterne har sammen med fagbevægelsen spillet en aktiv rolle for at få strammet lovgivningen og myndighedernes indsats over for illegal arbejdskraft.

Socialdemokraternes mål er, at vi fremover i Danmark har et velfungerende, velorganiseret arbejdsmarked og velfærdssamfund, men at det også udvikles i alle lande i Europa, og at vi i fællesskab – som et supplement til vore landes systemer – får skabt en forhandlingsmodel i Europa for arbejdsmarkedets parter samt et socialt Europa på de grænseoverskridende områder. Det er det stærkeste fundament overhovedet for, at vi kan bevare, forny og udvikle vore velfærdssamfund.

At tage befolkningerne i Øst- og Centraleuropa som gidsler for dette spørgsmål, der i forhold til udvidelsens perspektiver kun er af begrænset omfang og muligt at løse, viser Dansk Folkepartis manglende udsyn og respekt for landenes befolkninger.

Et *mindretal* i udvalget (DF) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget påpeger, at Dansk Folkeparti gennem flere år har opfordret såvel den tidligere som den nuværende regering til at iværksætte et analysearbejde forud for udvidelsen af EU mod øst.

Sund fornuft og forsigtighed taler for, at en så vidtrækkende beslutning som udvidelsen af EU fra 15 til 25 medlemslande først burde træffes efter, at man i hvert medlemsland, herunder naturligvis Danmark, havde gennemført grundige analyser og overvejelser.

Ikke mindst for Danmark, der kun omfatter ca. 1,5 pct. af den samlede befolkning i det nuværende EU og ca. 1,25 pct. af befolkningen i det udvidede EU, er det vigtigt at gøre sig konsekvenserne af EU-udvidelsen klare. Det danske velfærdssamfund er resultatet af gradvise reformer af samfundet gennem mange generationer, og den danske velfærdsmodel har skabt udstrakt social tryghed, lige muligheder og lige adgang til en lang række sociale tilbud inden for undervisning, social- og sundhedsvæsen m.v., som det selvsagt påhviler os at værne om.

Ved udvidelsen af EU opnår et meget betydeligt antal personer fra de europæiske lande, der har den mindst udviklede økonomi, adgang til at etablere sig eller tage arbejde i det nuværende EU, herunder i Danmark. Alene de nye medlemslande, der ligger nærmest ved Danmark – Polen og de baltiske lande, Estland, Letland og Litauen – har tilsammen mere end 45 millioner indbyggere eller næsten 7 gange så mange indbyggere som Danmark. Disse lande har en levestandard på kun cirka en tredjedel af levestandarden i Danmark, cirka tre gange så høj arbejdsløshed og lønninger, der udgør en brøkdel af de danske. Det ville være naturstridigt, hvis ikke store grupper af disse landes arbejdsstyrke ville være tiltrukket af de højere danske lønninger og den højere sociale velfærd her i landet. Det kan true arbejdsmarkedet med hensyn til det lønniveau, der er aftalt mellem arbejdstagere og arbejdsgivere, og det kan true selve den danske velfærdsmodel.

Såvel den tidligere regering som den nuværende har konsekvent afvist, at østudvidelsen kunne repræsentere noget problem for Danmark. I modsætning til f.eks. Tyskland og Østrig har Danmark heller ikke villet tage forbehold over for arbejdskraftens frie bevægelighed. Først på et meget sent tidspunkt, i efteråret 2002, under selve optagelsesforhandlingerne, anerkendte regeringen, at der måske kan foreligge et problem, for så vidt angår misbrug af danske sociale ydelser, og nedsatte på den baggrund en tværministeriel arbejdsgruppe, der den 11. april 2003 har afgivet en rapport under titlen »Danske sociale ydelser i lyset af udvidelsen af EU« (bilag 901).

Rapporten beskæftiger sig ikke med det lønpres, som mange forventer, når arbejdskraft fra Polen, Estland, Letland og Litauen lovligt kan